

Täm' on juttu juomareista; Koottu Kohnelowäestä.

Elias Tuoriniemeltä.

Ruonon ja Rauwan Sepältä Pyhä-
joen Pitäjästä ja Pyhäjärven
Seurakunnasta.

Kuinka kummalta näkyypi
Koska katson kansan päälle,
Kuinka wiina wietteleepi
Shmisiä ilman alla!
Kuinka wiina wiekkahasti'
Wiisahanke' wietteleepi!
Wietteleepi wikkamiehen,
Päämiehen päijyttääpi,
Wahoin pettääpi papinke',
Dikinke' opettajan,
Tarkimmanki' talonpojan,
Tarkinke' talon isännän!
Kuinka wiina wietteleepi
Emännänke' eryttääpi,
Wahentaapi palkollisen,
Rehellisen renkimiehen,
Huonommanki' huonemmiehen,
Kehnommanki' kerjäläisen!

Kuinka wiina wietteleepi
Wiisahanke' Wikkamiehen!
Waike' on taito tarkka hällä
Wielä muita wiisahampi
Opisa hös-otettu.
Mut' kuinka wiina wietteleepi,
Eaapi wiina wietellyxi,
Silloin mies on mieltä mailla,

Pois on toimi toijalla.
Koska mies on mieltä wailla
Silloinpa on mies mitätöin;
Kaikki arvoikin katoopi,
Kunniakin hukistui.

Kuin ka wiina wietteleepi
Pahoin pettäapi papinki!
Muttei sori se Papille'
Olla' julma wiinan juoja,
Suosta' kansa' juomaritten.
Kuin ka (se) kuitenkin sopiipi
Etta olla' opettaja
Olla' päällä päihtyneellä,
Olla wartia wakainen
Wartiana walwomaisna
Siinä Herran Siionisa?
Kuin ka (hän) saattaapi sanoa',
Kuin ka muille' muistutella'
Wiinan suuria wikoja
Kuin on itse kumpanina
Sohdattaja juomareille?
Kuin ka muita kuljettapi,
Kuin' on eellä exhyäisten,
Jok' on itse exhyisä?
Waan en saataakaan sanoa'
Paljon puhua' papeille',
Ojennella' opettaita;
Pappi tietäapi paremmin
Tietäapi oman tilansa'.

Kuin ka wiina wietteleepi
Tarkimmanki talonpojan,
Jok' on julma wiinan juoja,
Joka juopi joka päivä,
Joka päivä päihyrisä,

Alwari kylän ajaja!
Kuinka fill' on kuiva kurkku!
Eipä piisaa' pikari
Yri jumpru juotawari,
Eikä kastu' kaulawarssi,
Eikä kastu' kielen kanta
Pikarista pikkuisesta.
Totta toisenkin paneepi,
Juopi kohta kolmannenkin,
Neljännen nenänsä' alle;
Mielä juopi wiiennnenkin
Kuuennnenkin kurkkuhunsa',
Sekä juopi seitsemännen,
Kaherannen kaulahansa.
Juopi toopin toisen kansa',
Mielä kannun kaateleepi.
Suu se syöpi suuret kassat,
Menee kautta kaulawarren
Talonkin iso tawara.
Juopi olonsa' esinnä,
Juopi waimon waateetkin,
Isänsä isot hopiat,
Että waarin wanhan kassan.
Kuinka fill' on suuri suu!
Kuinka fill' on laaja leuka!
Syöpi sonnin sorkkinensa',
Syöpi lehmän lieminsä';
Mahtuupi sen mahahan
Sopo heinä häkkinsä';
Mahtuu sinne' suuri maakin,
Mahtuu lairwa lastinsä'.
Kuinka wiina wietteleepi
Emännänkin eryttääpi!
Kuinka se on ruma nähdä'

Sekä katsoa' kamala
Waimon päälle' päihtynehen!
Koti (sen) kolkolta nähyypi,
Usunnotkin armoselta;
Siivotoinn' on siihen vielä
Seku muutoin mustat kaikki.
Halu (sen) haikia palaapi
Wiinan luona wiipymähän;
Kestän ruan keittämisen
Meneepi mielitekoonsa
Kaapistansa' katsomahan;
Ottaa sieltä oiwa rhyppyn
Kaapistansa' kallistaapi,
Kaatuu kofta kammariinsa',
Kellariinsa' kellisrhyppi.
Mitä tästä mies sanoopi
Kuin on waimonsa' kumosa,
Talon wanhin waijununna?
Löytää lapsen laattialta,
Joka itkeepi isoiti
Eikä äitin ääntä kuule.
Ei saa' iltasta isäntä,
Pere' piinaa pitääpi,
Wäki nälkää näkeepi
Kuin on keitto kesten jäänn',
Kestän karia katsomata',
Kantamata' karjan weetkin;
Kiihen uuni riitynynnä,
Saunan uuni sammumunna.
Mies sitten pahoilla mielin
Wiimmen wihta kainalosa
Kylään käypi kylpemähän.
Kuinka wiina wietteleepi
Parahan' palkollisen,

Raukka mies on mieluinen
Muitten siivoin seasa,
Lajastentkin tanterella.
Rauk' on kaimis kaswannolta,
Kaimis kaitkein seasa!
Mur' kuin wiina wietteleepi,
Saapi wiina wietellyri,
Niin on reikä renkilläkin,
Suu parka palkollisella,
Johon palkkanja' paneepi.
Ansjonsa ammuntaapi,
Sota ei tuki' tuhannet,
Salpaa' sataaset markat.
Meneepi turkki tukori,
Wielä werka waattehetkin,
Menee fillingit sisälle',
Kulkee kuusi markkasettin,
Tolpat toisensa' peräsa,
Lootunsa lopetteleepi.
Raukka rahansa paneepi
Tuonne kylmäapi kylälle
Pöwestansa' puotteleepi;
Siellä wiepi wiekas weli,
Warkaat warastelewat,
Kuin mies kumosa makaapi
Ulla pöyän pyörrehyisä,
Ulla penkin pehteleepi.

Kuinka wiina wietteleepi
Kehnommankin kerjäläisen,
Rauk' on huono horjuwainen
Ettei saata' sauwan kansa'
Kontata' kylän wäliä.
Känpi koston konttihinsa',
Rukoillen, raukuillen,

Unelen ruan apua.
Joutuu viiminen viinan luore!
Räpyi kautta karwaitten;
Suopi vanhat waattehensa,
Suopi kehnot kengäsfäkin,
Uinoankin atriansa,
Syvä kouran kontistansa.

Se (on) vielä sitä pahempi
Etta juovat juhla päivät,
Pyhä päivät puijyriä.
Silloin keolla korttimiehet,
Sillon parwi pauhaapi,
Humalasa huutelee.
Toiset torkkuvat unesa,
Toiset kähä' toikkaroivat,
Toiset kaatuu kartanolle'
Seinurelle' seljällensä';
Siat siellä siirtelevät,
Koirat kormia pesewät,
Sika suuta siivoapi.
Menee päivä puijyriä
Toinen päivä tohmerosa
Kohmelosa kolmas päivä,
Yliä viikkokin meneepi.
Sitte viimein viikon päästä
Tuleepi konna kotia.
Ukka alkaapi sanoa',
Malitella' waino parka:
Ei oo' puuta puikkoana'
Eikä päätännä pärettä
Eikä einettä wäellä.
Hewosilt' on heinät kaikki
Heinät kaikki karjalastakin.
Tuostakos tora tuleepi,

Tappelu tapahtuneepi.
Veitten verisen wetääpi,
Puuikon hirviän hiasta,
Solla akkaansa' ajaapi
Perhettänsä' peljättääpi;
Ukan metsään ajaapi
Pellolle' pere' wäkenä';
Kumu kuuluupi kylähän,
Tomu toisehen talohon,
Metsähän iso meteli.

Suomari julma ajaja,
Kiivas konna kirkko tiellä,
Yli akkaan ajaapi,
Miesten pääe' mielipuoli;
Eikä huoli' huonommista,
Eikä waro' waiwasia.
Ujaa kurjan kuoliari,
Waiwasenkin wainajari,
Kuin ei eestä ennättäne'.
Yli aittain ajaapi,
Yli mättäihien meneepi;
Ujaa kusstetkin kumohon,
Kaataa männötkin mäeltä;
Myötänsä' werajat wiepi
Poijes portin pielistetkin.
Tuskasta tämä tuleepi
Hepo hillimättömäxi
Ettei aijat asettane'
Eikä seinät seisottane'.
Ujaapi rikki rekensä',
Poiikki aisansa' ajaapi,
Ujaa waimon waiwasexi,
Kumppaninsa' kuoliaari.
Stsetkin isäntä jääpi.

Tielle' tietämättömäri;
 Nisät siipinä siivulla,
 Suittet suorana wenywät
 Suhdan juostesa kotihin.
 Wärfit tielle' tiwpuheet,
 Sinne' jääny' silkki latti
 Kinttahatkin kirkonnehet,
 Wiina pottukin powesta;
 Jääny' waimon waatehetkin
 Keeki waate' waimostakin.
 Humalainen hullu vielä
 Kiwastuu kirkomäessä,
 Karjuu kirkon kartanolla,
 Vielä kiljuu kirkosakin,
 Huutaa Herran huonehesa.
 Täm' on wirta wiinumeisia,
 Jos' on muutoin moittittawa
 Kaikilta ylöskatottu.
 Tähän wirtahan metääpi
 Olimäiset alamaiset.
 Korkiatkin kunninkahat
 Hyvän woiman woittanehet,
 Hyvän armon ansainnehet,
 Korkiasta kunniaasta
 Sikuiselta istuimelta
 Poijes wiina wietteleepi.
 Ei (tähän) miestä mitalla panna'
 Baalin kaurta waadittane'
 Eikä kylästä kysytä',
 Tahota' tietä' tapoja.
 Saa sen wiran wiratoinikin,
 Kelpaa siihen keltwotoinikin
 Eikä hyljätä' hywänä';
 Kelpaa kessen kasmosetkin,
 Pojattuu pulikäiset,
 Nuoret waimot wanhat kansa',
 Siihen tygö tyttäretkin;
 Kelpaa pienet piikaisetkin.
 Täm' on wirta vielä sitten
 Ettei ruoki' ruan kansa'
 Eikä myös ewästä anna'
 Eikä lasse' laukullensa',
 Ei kannu' kalawatia,
 Puhu' puuro kattilasta.
 Miestä piinalla pitääpi

Majonaisen watsan kansa,
 Kuin (mies) on wiikon wiinapäisä,
 Monet päiwät päihyrisä,
 Rohma koutukuhuun metääpi,
 Mies käypi kbykkelöri
 Roman kohlmelon käsillä;
 Käypi kieli käppyrähän;
 Suu ei tunne' suururia,
 Suu somalta tuleepi,
 Hywä ruoka ruummenilta.

Josk laaten laulamasta
 Paffen lauluni lopelle',
 Koskej jaxane' jutella'
 Eikä ycin ymmärrellä'.
 Jopa uni uuvuttaapi,
 Kiinni filmiä sitooji.
 Suuni sulkia' piräisi',
 Waan en saata' waiti olla'
 Kuin juowat Jumalan wiljan,
 Syöwät syntisten tawalla.
 Siwät Luojasta lukua
 Pää' kaikkimalltiaasta,
 Eikä estä' Esimalta
 Eikä kowat kirituxet,
 Kangasixuret raskahimmat.
 Ei estä wihaset witsat,
 Ei et jara jalkapuut,
 Waikk' on hirmu hirsipuusa,
 Sulma pölkky pöbwellinki.

Jos nyt tahot tar'emmasti'
 Osat oikein elää,
 Niin wiero' wiina esinnä
 Sekä kaarta karmahita.
 Ole' wiinalle wihanen,
 Heitä' pois lihan hekuma,
 Wältä' syntiä sywiä,
 Tee jo kelpaawa katumus
 Armon aikana alota!
 Wihanen Jumalan witsa
 Syöpi syntiset syämmet,
 Kadottaa katumattomat;
 Wiepi piinahan panahan
 Huolen kansa' helwettihin.
 Tuoma järwestä pahasta
 Tuodahan tulisiwinen.